

Комарницький В.І., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Зеленова М.О., асистент

ОСОБЛИВОСТІ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ НЕДОЛІКАМИ ТОВАРІВ, РОБІТ (ПОСЛУГ)

Шкода, завдана фізичній або юридичній особі внаслідок конструктивних, технологічних, рецептурних та інших недоліків товарів, робіт (послуг), а також недостовірної або недостатньої інформації про них, підлягає відшкодуванню продавцем, виготовлювачем товару, виконавцем робіт (послуг) (ст. 1209 ЦК).

Правове регулювання здійснюється § 3 гл. 82 ЦК, Законом України «Про захист прав споживачів» та іншими актами [2].

Слід зазначити, що протиправна поведінка може полягати: а) в порушенні вимог щодо якості товарів, робіт (послуг), тобто внаслідок конструктивних, технологічних, рецептурних та інших недоліків товарів, робіт (послуг); б) у наданні недостовірної або недостатньої інформації про товари, роботи (послуги).

Необхідною підставою є встановлення причинного зв'язку між шкодою та протиправною поведінкою. Тобто слід довести, що шкода є результатом конструктивного, технологічного, рецептурного та іншого недоліку, неналежної якості підрядних робіт (послуг) тощо [1].

За цим деліктом відповідальність настає незалежно від вини.

Шкода, завдана внаслідок недоліків товарів, робіт (послуг), підлягає відшкодуванню в повному обсязі (ст. 1166 та 1210 ЦК). Способи відшкодування шкоди, завданої майну (в натурі або відшкодування завданих збитків), визначаються за правилами ст. 1192 ЦК. Шкода, завдана життю або здоров'ю фізичної особи, завжди відшкодовується в грошовій формі.

У ч. 2 ст. 1209 ЦК передбачено випадки звільнення продавця, виготовлювача товару, виконавця робіт (послуг) від обов'язку відшкодування завданої шкоди: а) дія непереборної сили; б) порушення потерпілим правил користування або зберігання товару (результатів робіт, послуг).

Обов'язок довести наявність підстав звільнення від відшкодування шкоди внаслідок недоліків товарів, робіт (послуг) покладається на продавця, виготовлювача товару, виконавця робіт (послуг).

Виконавець не може бути звільнений від відповідальності з тих підстав, наприклад, що рівень його наукових знань не дав йому змоги виявити особливі властивості речі, яку він прийняв від споживача для

виконання роботи або надання послуг. Також продавець не звільняється від відповідальності у разі неотримання від виготовлювача (імпортера) інформації про товар.

Відповідно до ч. 1 ст. 1210 ЦК потерпілий має право пред'явити вимогу про відшкодування шкоди як до продавця товару, так і до виготовлювача.

Право на відшкодування шкоди внаслідок недоліків товарів, робіт (послуг) належить фізичним і юридичним особам, незалежно від того, чи перебували вони в договірних відносинах із продавцем, виготовлювачем товару, виконавцем робіт (послуг), і зберігається протягом встановленого строку придатності, а якщо його не встановлено, – протягом 10 років з часу виготовлення товару (прийняття роботи, послуги).

Отже, підлягає відшкодуванню шкода, незалежно від моменту її завдання: а) якщо виготовлювач не встановив строку придатності товару, роботи (послуг) на порушення вимог закону; б) якщо виготовлювач встановив строк придатності, однак не попередив споживача про необхідні дії після спливу строку придатності та про можливі наслідки в разі невиконання цих дій.

Література

1. Цивільне право України: навч. посіб. / [Білоусов Ю. В., Ватрас В. А., Гринько С. Д. та ін.]; за ред. Р. О. Стефанчука. – К.: Правова єдність, 2009. – 536 с.

2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – Ст. 356.

УДК 347.9(043.2)

Кондра А.С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Зеленова М.О., асистент

«ПРОЦЕСУАЛЬНА АНАЛОГІЯ» ЯК ОБ'ЄКТИВНА ДІЙСНІСТЬ СУЧАСНОГО ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ

Питання застосування аналогії в цивільному судочинстві України постійно перебувають в полі зору як теоретиків, так і практиків, діяльність яких пов'язана зі сферою цивільних процесуальних правовідносин. У доктринальному аспекті вказані питання досліджували такі науковці як: М.І. Балюк, О.Т. Боннер, Д.Д. Луспеник, Т.М. Карнаух, О.В. Колотова, В.М. Кравчук, С.Я. Фурса та інші.

На сьогодні переважна більшість науковців визнають фактичне існування процесуальної аналогії цивільному судочинстві та наполягають